

Παλεύοντας για την αισιοδοξία εν μέσω κρίσης (4)

Από την εκπαιδευτικό, Ρόη Ταλιώτη

Μηνύματα για την ενδυνάμωση και υποστήριξη της οικογένειας

Δευτέρα, 11 Μαΐου 2020

Σπυρίδωνος Νόμπελη 3, 2402 Έγκωμη, Τηλ: 22355997 Fax:22356103, <http://dim-makedonitissa3-lef.schools.ac.cy>

Respice, Adspice, Prospice: κοιτώ πίσω, κοιτώ εδώ, κοιτώ μπροστά!

*Ας δείξουμε στα παιδιά όσα χρειάζεται να μάθουν
με τις πράξεις μας*

Αγαπητοί μας φίλοι,

Ελπίζουμε να είστε όλοι καλά. Έχοντας διανύσει μια μεγάλη περίοδο άγχους, ανασφάλειας και αυτοπεριορισμού είμαστε στην ευχάριστη θέση να νιώθουμε αισιόδοξοι για το μέλλον. Μπήκαμε σε μια νέα φάση, με λιγότερους εξωτερικούς περιορισμούς, χωρίς αυτό φυσικά να σημαίνει ότι δικαιούμαστε να εφησυχάζουμε και να θεωρήσουμε ότι «τα δύσκολα πέρασαν». Τα πολύ δύσκολα, τα άμεσα επικίνδυνα για μας ίσως ναι, αλλά ο κίνδυνος-δυστυχώς-είναι εκεί και απαιτεί από εμάς να μείνουμε σε εγρήγορση.

Ίσως, κάποιος θα έλεγε, τα «δύσκολα» τώρα ξεκινάνε, γιατί είναι εύκολο να ξεχάσουμε και να πιστέψουμε πως είμαστε απόλυτα ασφαλείς. Το πιο δύσκολο ίσως είναι πώς να πείσουμε τα παιδιά μας ότι πρέπει ακόμη να προσέχουμε και ίσως ακόμη περισσότερο, πώς να αποκτήσουν συνήθειες που θα τους προφυλάξουν στο μέλλον και θα κρατήσουν τους ίδιους και το περιβάλλον τους υγιείς, χωρίς να τους πανικοβάλλουμε ή να παρατείνουμε το αίσθημα ανασφάλειας και φόβου που μπορεί να ένιωθαν όλο αυτό το διάστημα.

Η πρώτη μας σκέψη ίσως να είναι ότι ναι, πρέπει, αλλά πιο εύκολο είναι κάποιος να το λέει παρά να το κάνει. Και ναι, είναι σωστό και αυτό ισχύει για πολλά πράγματα, αν όχι για τα περισσότερα. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για το πώς θα βοηθήσουμε τα παιδιά μας να αποκτήσουν καλές συνήθειες ή να σταματήσουν να επαναλαμβάνουν κάποιες επιβλαβείς για τους ίδιους. Η απάντηση, εν μέρει, είναι ακριβώς μέσα σε αυτό.

Αντί να λέμε, ας πράττουμε. Με άλλα λόγια, αντί να προσπαθούμε να εξηγήσουμε και να ψάχνουμε επιχειρήματα να πείσουμε τα μικρά παιδιά τι πρέπει να κάνουν, **ας τους δείξουμε τι πρέπει να κάνουν, με το να το κάνουμε πρώτοι εμείς**. Χωρίς πολλά λόγια και πολλές εξηγήσεις, πολλά επιχειρήματα. Απλά και μόνο με το να μας δουν να κάνουμε εμείς αυτό που πρέπει (βέβαια, καλό είναι να θυμόμαστε ότι τα μεγαλύτερα παιδιά χρειάζονται περισσότερες εξηγήσεις για να πειστούν). Το δεύτερο και εξίσου σημαντικό σκέλος της απάντησης στο ερώτημα πώς να μάθουμε στα παιδιά μας καλές συνήθειες βρίσκεται στο **να επικροτήσουμε, να επιβραβεύσουμε τα παιδιά για τις θετικές συμπεριφορές**. Πολύ πιο συχνά και πολύ περισσότερο από το να τα μαλώνουμε για τις κακές συνήθειες. Και με το να τα επιβραβεύουμε δεν μιλάμε για υλικά «βραβεία», αλλά για λεκτική επιβράβευση και όχι μόνο, κυρίως όχι μόνο: μια ενθαρρυντική ματιά, ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα φιλί.

Κι αυτή η επιβράβευση, το «μπράβο» θα είναι καλό να μην περιορίζεται στις καλές συνήθειες που θα μας και θα τους κρατήσουν ασφαλείς και υγιείς στο παρόν και στο μέλλον, αλλά να γίνει η αρχή σε αυτό το καινούργιο ξεκίνημα. «Μπράβο» που καταφέραμε να συνεργαστούμε. «Μπράβο» που βοηθήσαμε ο ένας τον άλλο σε αυτήν την δύσκολη συγκυρία. «Μπράβο» που επιμείναμε και μείναμε εκεί που έπρεπε ο καθένας μας για να προστατεύσουμε αυτούς που αγαπούμε. «Μπράβο» που καταφέραμε να βρούμε τρόπους να φτιάξουμε αναμνήσεις που θα φέρουμε μαζί μας και θα μοιραστούμε στο μέλλον, ίσως ακόμη και με νοσταλγία. «Μπράβο» προς τα παιδιά μας, προς εμάς τους γονείς και όλους όσους με κάθε τρόπο, με πολλή αγωνία και πολλή αγάπη προσπάθησαν να προχωρήσουμε μπροστά.

Σε αυτήν την επόμενη φάση, τα παιδιά μας με την συνεχή στήριξη των δασκάλων και των γονιών τους θα μάθουν να δουλεύουν, να συνεργάζονται και να μαθαίνουν ΚΑΙ με άλλους τρόπους. Μέσα από πολλή προσπάθεια, μελέτη, επιμόρφωση, αλληλοεπιμόρφωση και αλληλοστήριξη οι δάσκαλοί τους στηρίχτηκαν στις βασικές αρχές της εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης (ασύγχρονης και σύγχρονης) για να χρησιμοποιήσουν κάθε δυνατό τρόπο να στηρίξουν τους μαθητές τους σε αυτή την δύσκολη κατάσταση, για να νιώσουν τα παιδιά ότι το σχολείο τους ήταν εδώ και συνεχώς παρόν. Μέσα από όλη αυτή την συνεχιζόμενη προσπάθεια τα παιδιά θα έχουν την ευκαιρία να αποκτήσουν γνώσεις και δεξιότητες που θα τους φανούν χρήσιμες στο παρόν, αλλά και στο μέλλον.

Μέσα στην πρωτόγνωρη συγκυρία, βρέθηκαν οι τρόποι, με πολλή αγάπη, να γίνει η δύσκολη στιγμή η ευκαιρία για να πάνε όλοι-εκπαιδευτικοί, γονείς και παιδιά-, μαζί, ένα βήμα πιο μπροστά. Τα παιδιά μας να θυμηθούν, να μάθουν, να εμπεδώσουν αλλά και να εξελιχθούν και να πάνε παρακάτω. Κλείνοντας, αξίζει να αναφερθεί το μόντο που πολύ σοφά επέλεξαν οι συνάδελφοι Χριστιάνα Χρίστου και Αντουανέτα Σκορδή στην εξαιρετική επιμορφωτική παρουσίασή τους πρόσφατα: **Respice, Adspice, Prospice** (Κοιτώ πίσω, Κοιτώ εδώ, Κοιτώ μπροστά). Για να αναστοχαστούμε, για να αξιολογήσουμε, για να σχεδιάσουμε το μέλλον.

Καλή αρχή και καλή συνέχεια σε όλους!

Ρόη Ταλιώτη,
Εκπαιδευτικός/Chartered Ψυχολόγος
(British Psychological Society)